
 Kronika

auerja, Preglja, Lovrenčiča, Resa, Breznika in Erjavčevih «Slovencev» tudi «Fr. Frýdecký: Slovensko literární od doby Bernolákovy. Moravska Ostrava 1920», ki govori o novejši slovaški literaturi!

Na sledečih straneh (19 do 31) prinaša «L' Europa orientale» članek «L' attività sociale del partito popolare Sloveno», ki ga je napisal Umberto Bonnes. Pisatelj pozna dobro tozadevno slovensko literaturo — navaja spise Vošnjaka, Prepeluha, Lončarja, Agneletta, Wendla — in se mnogo mudi ob opisu socialno-političnega delovanja Krekovega.

Ker sta oba članka v reviji edina, se je revija na ta način nekako predstavila s posebno «slovensko številko». Obžalovati je, da ni boljša. Nje značilna barva izhaja iz dejstva, da izdaja revijo «L' istituto per l' Europa orientale in Roma», pri katerem ima glavno besedo A. Palmieri. J. A. G.

Iz slovaške kulture. Tajnik «Slovaške Matice» Štefan Kréméry je izdal letos knjigo «Pät rokov Matice Slovenskej», ki v njej opisuje znanstveno-umetniško prizadevanje «Slovaške Matice» od njene obnovitve 1919. pa do 1923. leta. Iz te knjige povzemamo bilanco kulturnega dela, ki ga je vršil slovaški narod. Število članov je v tej dobi rastle takole: 1275, 3982, 6097, 7663, 8439; število publikacij je znašalo v tem času 59 na 7935 straneh v 165.100 izvodih. Centralni odbor je deloval znanstveno in umetniško v petih odsekih (zgodovinski, literarno-zgodovinski, narodopisni, jezikovni in umetniški), 77 krajevnih odborov je pa gojilo znanstveno in umetniško vzgojo naroda s predavanji (2768) in akademijami (424), poučnimi tečaji (295) in gledališkimi predstavami (1051). Poleg tega so krajevni odbori vzdrževali 50 stalnih in 59 potujočih knjižnic ter 24 čitalnic z 209 časniki. Dr. L.

Najstarejša slovstvena družba. To je toulousanska akademija Jeux Floraux (Cvetne igre), ki deli vsako leto nagrade za pesništvo. Ustanovili so jo trubadurji z nazivom «Kolegij vesele vede» dne 3. maja 1324. Najboljše pesmi v provençalščini (langue d'oc) so dobivale priznanja v obliki zlatih in srebrnih cvetic: neven ali smilj, klinček, šipek, meseček ali babji prstanec, marjetica, vijolica, lilija, lovorika. Odtod ime Jeux Floraux. Posihdob so se poetični turnirji vedno vršili ob tem letnem času, razen med veliko Revolucijo. Okrog leta 1500. je baje visoka gospa iz Toulouse, Clémence Isaure, proslula po svoji krasoti in duhovitosti, žrtvovala precej imetja, da je podelila nov sijaj tej stari šegi. Vsekakor pa so se igre preosnovale leta 1694. in posehkrat je bila samo francoščina tu dovoljena. Letos obhaja od 1. do 3. majnika ta najstarejša evropska književna organizacija svojo šeststoletnico z velikimi slavnostmi na Kapitolu. Francosko Akademijo bo zastopal znani romancier Henry Bordeaux kot mojster (maître-ès-jeux), ki bo izpregovoril na čast in proslavo Klemenciji Isaureovi. General de Castelnau bo predsedoval razdelitvi zlatih ali srebrnih cvetov, ki bodo tokrat osobito mnogobrojni. Razen običajnih, gori naštetih, so velikodušni darovalci ustvarili novih. Baron Desazars de Montgailhard je poklonil zlat negnoj za natečaj iz Mistralovega jezika, dočim je dal znani nam grof Begouen izrezljati srebrno šmarnico in baron de Bouglon tuberozo za francosko pesništvo, itd. Nagrade bodo krasne. Prisedniki (mainteneurs) preresetavajo 535 pesnitev. Ako že ne zaslede nobenega Hugoja, se bo pač pojavil kak Soumet, avtor «Božanstvene epopeje», kak Laurent Tailhade, ki se odlikuje po čudovitih baladah in aristofanskih poczijah, kak Albert Samain, mehkobni, mračni melanholik in slavitelj «ženske duše», ki so vsi trije že v rani mladosti odnesli častno darilo z apolonskega megdana. A. D.

 Urednikov «imprimatur» dne 11. marca 1924
